

Barcelona, 10 d'abril del 1946.

SUMARI

Editorial
Comunicació del C. D. a l'estranger
de "la humanitat"
On va l'E. R. de C.
Notícies de tot el món.
Comentari internacional.

Editorial

On són les Sindicals?

En poques setmanes la situació econòmica ha esdevingut catastròfica. Tots els articles de primera necessitat, (pa, oli, patates, pastes, sucre, carn, etc.) han sofert un augment escruixidor. Les classes obreres i mitjanes es debaten enmig de dificultats absolutament unsuperables. Ja no són sols els dretes polítics dels ciutadans que són conculcats i escarnits; és la pròpia vida física de tots que està en joc i en greu perill.

Què es pot fer? Hem de resignar-nos a morir per inanició? Nosaltres creiem que no, i els obrers catalans ens han demostrat que el camí és el de la no sotmissió. A Manresa, per primera vegada a Espanya sota el règim franquista, es declarà la vaga general. No volem parlar ara de la intervenció que E. R. de C. hi va tenir; allò que volem destacar és que E. R. va demanar als obrers de Barcelona de secundar la digna i ferma actitud dels companys de Manresa. La iniciativa nostra no va rebreixir, perquè la C. N. T. es va afanyar a fer circular ordres en contra. Després esclataron vagues a Sabadell i altres localitats. Darrerament a Mataró s'anà també a la vaga general amb ple èxit.

Montrestant, on són les Sindicals? Què fa la prestigiosa U.G.T.? On és la gloriosa C.N.T.? La C.N.T. sempre rebel, sempre a punt per a fer "revolucions"? No ho entenem. Es clar que durant la Dictadura de Primo de Rivera ja vam tenir un gran desencís, en constatar la passivitat de la C.N.T. i la quasi col.laboració de la U.G.T.

La passivitat de la C.N.T. durant la Dictadura donà pas a un gran frenesí revolucionari durant la República, frenesí que és traduït en vagues i moviments subversius múltiples. Es possible que llavors, la C.N.T. gastés totes les seves energies i que ara sols els en quedin per a barallar-se entre col.laboracionistes i anti-col.laboracionistes, polítics i anti-polítics, llibertaris i "laboristes". En quant a la U.G.T., cal dir que no ha tingut mai gran prestigi ni autoritat a Catalunya, i que, a més, ara es troba dividida i fraccionada en tres o quatre grups.

Mai com ara no ens havíem adonat del gran desastre que representa per Catalunya i pels obrers que, enlloc de dues sindicals rivals, tiranitzades per tendències anàrquiques, socialistes i comunistes, no existeixia una sola Sindical Catalana, defensora dels interessos materials i morals de tots els seus afiliats, vinculadora i plenament adherida a les nostres aspiracions nacionals, i dedicada, no a perseguir utopies ni a servir in-

teressos polítics, sinó sols i únicament a defensar la llibertat nacional i individual dels obrers i llur benestar.

COMUNICACIO DEL COMITE EXECUTIU A FRANÇA

S'ha rebut una extensa comunicació del Comitè Executiu del nostre Partit a França, recull de les activitats d'E. R. de C. a l'estranger. de la qual transcribem aquests paragrafs:

"Els Presidents Aguirre i Iria, van ésser invitats pel senyor Martínez Barrios, per a formar part del Govern de la República, com a Vice-Presidents. No ho varen acceptar, per considerar que això minimitzaria la seva representació. Altrament, acceptaren de formar part de la Junta Consultiva de la República, presidida pel susdit Martínez Barrios, i integrada pels Presidents dels Estats Autònoms, El President del Govern i ex-Presidents del Consell de Ministres. "

"Les tasques del vostre Consell Directiu s'aprecien ací justament, i s'espera d'elles un gran benifet pel Partit i pels nostres ideals. La coincidència i la coordinació en què es desenrotllen les tasques d'E, R, de C. arreu, són un feliç pressagi del nostre èxit. L'Esquerra és respectada per tothom i juga un paper preponderant en la política espanyola. La força de la seva unitat és la base de la consideració que se li té, puix que és l'únic Partit que no té cap dessidència, i actua i actua amb una tàctica única arreu del món."

"Malgrat la rigidesa dels anglo-saxons, creiem saber que la darrera nota hi ha quelcom més en perspectiva, que ens apropirà a la victòria."

DE LA "HUMANITAT"

La millor manifestació externa del grau d'organització i vitalitat d'un Partit polític, la dona l'índex que registra la difusió dels seus òrgans de propaganda. En aquest sentit no hi ha cap dubte que E.R. de C. segueix mantenint actualment el seu lloc de Partit majoritari.

El primer número de "la humanitat", que iniciava les tasques de propaganda clandestina, assolí un tiratge de 3.000 exemplars. La gran aollida que va tenir ens va obligar a augmentar-lo a 5.000 i, successivament, en línia ascendent, ha arribat en el darrer número a 8.000. La distribució de la qual, per Federacions, és la següent: Barcelona-Ciutat, 4.600. Barcelona-Circumscripció 1.400. Tarragona, 500. Girona, 400. Lleida 300. Varis, 800.

Hem de fer notar que la diferència existent en quant al nombre d'exemplars a càrrec de cada Federació, és motivada per les dificultats i major perill que la seva distribució ofereix a les comarques, en les quals cada número és passat i llegit per bon nombre de militants, mentre que a Barcelona i ciutats industrials poden repartir-se amb més facilitat.

Ara bé: tenint en compte el nostre deure d'orientar a l'opinió catalana, cal fer un esforç més. El nostre Partit ha d'intensificar la propagació de "la humanitat" i fer que arribi a les més llunyanes contrades de Catalunya. Tasca d'incumbència dels dirigents de les Federacions i Comarcals, i àdhuc, dels Districtes de Barcelona, que no pot ésser negligida.

ON VA L'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Com a orientació dels nostres quadres dirigents, bo serà parlar de la trajectòria que segueix el nostre Partit, algun cop titllat de conservador, de contrista o de partidari d'una política de componendes i pedaços.

L'E.R.de C. va ésser, i serà fins que no es demostri el contrari, el Partit majoritari, perquè tots els lliberals, especialment els obrers, ens

van votar i donar la confiança, puix que veïem en la nostra organització, la defensa de les llibertats nacionals i individuals, i el progrés econòmic. Som els que sempre hem anat al capdavant iací estem, mantenint-nos-hi. Som els que tenim més gort a les fosses d'assassinats, més afiliats empresonats o antics presos, més exiliats i més gent expropiada o arruinada per l'actual Règim feixista. Ens guiam l'afany de realitzar una profunda transformació social. Sabem en anem i què volem. Ja ho sabem en plena Monarquia, contra la qual van lluitar; i durant la Dictadura; i contra els homes del bienni negre, en la mateixa República.

No som republicans pel sol fet de desitjar la substitució del Rei per un President, sinó perquè la República és l'únic mitjà que veiem per un ampli progrés social, per a una veritable transformació econòmica, adaptada a les peculiaritats de Catalunya, però que alliberi els treballadors de l'esclavatge i de la misèria; que els donin allò que es mereixen: el profit del seu treball.

E.R. de C. dintre del migrat camp d'acció de l'Estatut Català, va realitzar una política tan avançada i revolucionària, que sempre va topar amb l'oposició dels partits espanyols, àdhuc del Socialista Obrer. No endebades anàvem al davant del progrés econòmic i social, en aquells temps, no tan sols en els pobles hispànics, sinó també en bona part dels països estrangers. Igual que a Nordamèrica, nosaltres representàvem el gran Partit Demòcrata, el qual votaven fins i tot els comunistes.

Fins abans de la rebel·lió feixista van ésser el Partit més esquerrà; la llança més afuada i avançada contra la reacció. La nostra guerra va engendrar anomalies i extremismos incomprensibles. Nosaltres hem estat severament criticats per la nostra feblesa davant seu. Per a ésser enèrgics amb els nostres extremistes hauríem hagut d'apuntar les armes cap a molts treballadors i altres que van sofrir les primeres unglades del feixisme i van intentar d'exterminar-los amb els seus mateixos procediments. Nosaltres, però, no volíem les anormalitats, i no vam plànyer esforços per a evitar els actes incontrolats; la nostra premsa va censurar-los constantment i enèrgicament.

Havíem vençut la rebel·lió a Catalunya; però altres pobles hispànics no van fer-ho. Una vegada més els trets venien de fora: don han vingut sempre. I també eren de fora -i no parlaven la nostra llengua- gairebé tots els incontrolats.

Van ésser fundadors de les organitzacions antifeixistes, a Catalunya, a l'any 1935. Van lluitar contra el feixisme, amb les armes a la mà, el 19 de juliol del 1936, i durant tota la guerra de rebel·lió. Hem estat el blanc principal de la seva repressió física i econòmica. Hem lluitat i lluitem contra ells en clandestinitat. No som els radicals-socialistes francesos, que lliuren el poder a Pétain, ni els Conservadors anglesos apuntant les classes privilegiades i capitalistes, ni la mateixa "Izquierda Republicana" espanyola amb governadors civils incapaces i vacil·lants davant la sublevació militar. Som lluitadors actius, en tots els terrenys, i a tothora, contra la tirania i el feixisme; som partidaris d'una rodona transformació social; d'una justícia i depuració física i econòmica dels responsables de la ruïna nostra. Volem una Catalunya plenament nacional.

I, diguem-ho clar, no comprenem la posició d'alguna gent nostra, durant i després de la guerra, d'anar-se'n a partits de més enllà. La nostra definició és ben clara i ampla. Dintre de l'Esquerra hi cap tot lliberal, com abans de la rebel·lió. Les nostres assemblees i el Congrés del Partit, poden aprovar i realitzar el programa social i nacionalista que s'acordi, com a conseqüència del desig dels afiliats. Que ningú no deserti del nostre foc, que és el quin ha donat més calor a Catalunya, que vol totes aquestes transformacions socials, que vol enjudiciar amb imparcialitat, però sense feblesa, els nostres invasors, i conservar, ensems, la seva essència pu-

rament democràtica, la seva característica de valoració individual i el seu amor a les petites riqueses casolanes.

No'n és us hem recordat qui som, i en anem també ho sabem: Esquerra Republicana de Catalunya propugna una solució Nacionalista al poble de Catalunya; Democràtica en la forma d'elecció del Govern; i francament Socialitzant en relació al problema de la classe treballadora.

NOTÍCIES DE TOT EL MON

Bucarest, 5.- Rumania ha trencat les relacions diplomàtiques amb el Govern de Franco, i ha fet present la seva simpatia envers el poble espanyol, tot desitjant que aviat sigui restablerta la democràcia en el nostre país.

París, 6.- El senyor Martínez Barrios, President de la República Espanyola, ha firmat els nomenament de nous Ministres dels senyors, Carrillo, pel Partit Comunista; Castelao, pel País Galleg; i un republicà de dreta, el nom del qual no es dona, per residir actualment a l'interior. Els senyors Fernando de los Rios i Nicolau d'Olwer han estat designats; el primer, d'observador a Washington, i el segon d'ambaixador a Mèxic.

París, 6.- Ràdio París dona compte de la detenció de dos Coronels, tres Tinent Coronels i gran nombre d'alts Oficials, a Madrid, acusats de formar part d'un complot anti-franquista. Es troben emprisonats als calabossos de la Direcció General de Seguretat.

Varsòvia, 6.- Polònia ha reconegut el Govern de la República a l'èxili.

New-York, 7.- Polònia fa saber que presentarà el cas d'Espanya al Consell de Seguretat de la O.N.U. Ho fa acollint-se als articles 34 i 35 de la carta de la Carta de les Nacions Unides, que autoritza les propostions encaminades a investigar i cridar l'atenció sobre problemes que poden amenaçar la pau, com és ara, per exemple, el conflicte entre França i el Govern de Franco. En l'argumentació polonesa es recorda la complicitat i la identificació absoluta entre el feixisme hitlerià i l'actual Règim espanyol; es fa esment de les persecucions sofertes pels ciutadans de Polònia al nostre país, quan passaven desertant dels alemanys, i es recorda el camp de concentració de "Miranda de Ebro", de trista història, on van ésser martiritzats gran nombre d'antifeixistes de tots els països, (àdhuc va estar-hi Monsieur Guain, actual President del Govern francès), i que no té res a envejar als de Belsen, Dachau, etc, que hi havia a Alemanya.

També es discutirà l'assumpte d'Espanya en la propera reunió dels Ministres de França, Nordamèrica, Rússia i Anglaterra, de Negocis Estrangers, que s'ha de celebrar a París el primer de maig, i que ha convocat el Secretari d'Estat Nordamericà. A més a més, continuen les negociacions directes entre França, Nordamèrica i Anglaterra sobre el cas espanyol, encaminades a aconseguir el canvi de règim que propugnaven en la nota conjunta darrerament publicada.

Varsòvia, 7.- El Govern Polonès demana que les despulles mortals dels polacs que van morir a Espanya durant la nostra lluita contra el feixisme, siguin traslladades al seu país.

New York, 8.- El dimarts, dia 11, Polònia presentarà el cas espanyol al Consell de Seguretat de la O.N.U.

París, 8.- El senyor Martínez Barrios ha convocat per al dia 14 d'abril pròxim, la Junta Consultiva de la República, organisme creat durant el període d'Alcalà Zamora i que no s'havia arribat a utilitzar mai. El formen: El President de la República, El President del Govern, els Pre-

idents dels Estats Autònoms, els ex Presidents de la República i els ex Presidents del Consell de Ministres.

COMENTARI INTERNACIONAL

Una setmana de vigorosa defensa de la democràcia espanyola. El nostre problema està en primer terme en el pla internacional. Per tres conductes diferents s'encarrega la discussió de l'assumpte espanyol: al Consell de Seguretat de la O.N.U., aquesta mateixa setmana, a proposta de Polònia; a la propera reunió dels Ministres d'Afers Estrangers de França, Nordamèrica, Rússia i Anglaterra, que es celebrarà a París a primers de maig, i, a més a més, pels tràmits diplomàtics normals entre les tres Nacions signants de la darrera nota adreçada al nostre país.

No saltres prevenció que hi haurà l'oposició d'algunes Potències a prendre mesures executives en contra de l'actual Règim de Franco. No volem anticipar-nos a considerar-ho tot guanyat, si bé no podem anegar el nostre optimisme. Els fets esdevinguts aquests darrers dies són molt esperançadors. Ansoms, s'ha produït una entesa àmplia i profitosa entre els Anglo-saxons, per una part, i Rússia, per l'altra, arrel de la solució del problema de l'Iran.

Tots els fets a encaminar per a la major compenetració de les Nacions Unides, repercuteixen a favor nostre. Per contra, la darrera esperança del feixisme - en particular de l'espanyol - són les discòrdies d'aquelles nacions. No us deixeu influenciar per la propaganda dels nostres enemics, i confieu sempre en la concòrdia i l'acció concertada de les grans Potències.

Afegim a les nacions amigues ~~nostres~~ a la sofrida Polònia. Hi inclourem tots els païssos que es manifestin, amb actes, contra Franco.

Però tots els esforços internacionals, per ells mateixos, no seran suficients per a enderrocar el Règim franquista, si no van acompanyats d'una forta agitació interior, encara que sigui passiva. I, amb aquesta finalitat, cal que tothom s'enquadri dintre els seus Partits, en els rengles de la clandestinitat. Desertà qui no ho fa!